

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens finansår.

(Lovforslag nr. 137. Fremsat 13/1 76. Første behandling 29/1 76. Betænkning 19/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 160 stemmer; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. 253. Fremsat 13/5 76. Første behandling 18/5 76. Betænkning 19/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer mod 24; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om til lægsbevilling for finansåret 1. april 1975-31. marts 1976.

(Lovforslag nr. 244. Fremsat 30/4 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 19/5 76. Anden behandling 1/6 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Taletiden er for ordførere indtil 20 minutter.

Kjeld Olesen (S):

I mange dage har den rige og den fattige del af verden siddet omkring forhandlingsbordet for at finde frem til en mere retfærdig fordeling af verdens rigdomme. Under UNCTAD-konferencen, som den hedder, repræsenterede u-landene langt den største del af verdens befolkning, den del af befolkningen, som er fattigst, og for hvem sulten er et permanent problem. De repræsenterede den meget stærkt stigende befolkningmængde, der iagttager, hvordan visse af de rige landes repræsentanter forsøger at smyge sig uden om et solidarisk ansvar, og hvordan andre — hvoriblandt heldigvis Danmark findes — forsøger at bygge bro mellem synspunkterne. Og så iagttager de også, hvordan vi i den rige del af verden er stærkt optaget af problemer, som de ville give meget for at komme til at stå over for.

Udviklingen tvinger os til i stigende grad at sætte vores egen situation ind i en større sammenhæng. Vi kan ikke tillade os — et af de rigeste lande i verden — at vende ryggen til den verden, der ligger derude, og stirre os blinde på den målestok, der viser, at i forhold til tidligere har vi betydelige vanskeligheder at slås med. Vi skal både erkende vort medansvar uden for grænserne og sætte ind på at klare det hjemlige.

Vi har haft en travl og en begivenhedsrig samling indtil nu. Den sidste åbningsdebat var præget af det septemberforlig, der få uger forinden var indgået imellem de 5 partier. Siden har vi fået bekræftet, at det var rigtigt, hvad vi gjorde.

Vi bekæmper ikke arbejdsløsheden ved at sætte os hen og afvente forbedrede konjunkturer i udlandet. Som vort samfund er indrettet, kan vi heller ikke, hvad især kommunisterne foreslår i deres illusionsnumre, lade hånt om økonomiske kendsgerninger som betalingsbalance og valutaproblemer og så blot investere i en dødsensfarlig æden op af de reserver, vi har mulighed for at skaffe frem. Det er en balanceakt, og i dag ved vi, at den lykkedes. Ingen lovede dengang at afskaffe arbejdsløsheden, men vi formåede